

RAPPORT från VAREXKURSIONEN till SALEMS KOMMUN

12 MAJ 1990

Från de grova ekarna i den halv-kilometerlånga sydbranten hördes ett stillsamt prassel, ett bakgrunds-sus av nedfallande mätarlarver. Kanske var det också torra exkrementer som rasslade ner och kanske var vecklarlarver inblandade. Om det inte hade varit för parasitsteklar och flugsnappare, 4-fläckiga asbaggar (Xylodrepha quadrimaculata) och en massa hävförsedda amatörentomologer, så hade kanske dessa larver fått fortsätta att knappa upp ekarnas lövmassa i lugn och ro.

Vi var 11 entusiastiska vuxna och 3 barn som deltog på sörmlandsentomologernas vårexkursion till Lindängen-Korpberget och Falkberget den 12 maj 1990. Vädret var inte helt perfekt, eftersom den tidigare värmeböljan just upphört och temperaturen dalat till normala 16 grader. Men i skyddade söderlägen vid Lindängen-Korpberget var vi helt befriade från den nordostliga vinden och där kunde det kännas riktigt svettigt. Knappast ett moln syntes till.

Nedanför det 80 meter höga Korpberget blomnade fortfarande en och annan vårärt efter denna rekordvårs brådmognads-blomning, och enstaka gulsippor lyste upp här och där i den frodiga lundvegetationen. Under de höga lindarna i Lindängen blomnade myskmadra och enstaka lungört, men tibasten var överblomnad och murg-rönan syntes inte till. Kring solgläntorna under lindarna i Lindängen sågs kvickgräsfjärilar (Pararge aegeria L.) utkämpa revirstrider (eller var det parningslekar mellan honor och hanar) i solgläntorna, en syn som ju brukar vara vanlig i BARRSKOGAR. Dessa försommarfjärilar flög tillsammans med andra försommarfjärilar som aurorafjäril (Anthocharis cardamines L.) och vinbärsfux (Polygonia c-album L.), men SAMTIDIGT flög typiska vår-fjärilar som björnbärs-snabbvinge (Callophrys rubi L.) och sommarfjärilar som storfläckig pärlemofjäril (Argynnis lathonia L.) (obs av Dan Orbe).

Nedanför Lindängen solade sig massor av bladbaggen Orsodacne cerasii i en blommande spirea. Arten var en karaktärsart för detta insamlingstillfälle och ett flertal färgvarianter förekom. Men i spirean solade sig också lång-horningarna Alosterna tabacicolor och Grammoptera ruficornis. Andra långhorningar som syntes till var Clytus arietis vid Lindängen och nedanför Korpberget Acmaeops collaris, Xylotrechus rusticus och Phytoecia cylindricus. Alla är vanliga arter, men ändå trevliga och vackra att se. Det är också de grönglänsande Malachius aeneus-baggar som satt tillsammans i spireablommor där också den röd-svarta Mordellistena abdominalis och Ischnomera cinerascens vistades. Under barken på en grov ek vid Lindängen fanns den Skäckiga Trägnagaren, Xestobium rufovillosum.

Efter att ha fångat tvåvingar med häv, sällat atomarior, kortvingar och andra småskalbaggar i en hö-stack inne i skogen, jagat fjärilar och skalbaggar med vanliga hävar och slaghävar och så förstas bankat på gamla lindar, hasslar och ekar var det så dags att klättra upp för stigen. En stig som f.ö. gjorts med hjälp av hopsamlade vågräfflade SANDSTENAR från Korpbergets sluttningar. Väl uppe på bergets topp hade vi en vidunderlig utsikt över Björkfjärden i Mälaren och över Mälarmårds-skogarna kring Södertälje. Givetvis intogs här den medhävda matsäcken under gemytliga former. Tyvärr syntes inga häftigare praktbaggar till på denna solexponerade plats, även om Dircea moesta borde kunna finnas. (F.ö. är praktbaggen Anthaxia morio funnet på Korpberget av Bengt Jansson).

Vi begav oss sedan till Falkberget där vi fann ett urskogsliknande parti uppe på toppen med många fallna grova tallar. Några hade en diameter på ca en meter och det fanns även några grova granlågor och enstaka asplågor. Under barken på en fallen fura kröp tenebrioniden Grynocharis oblongata, en art som normalt utvecklas i lövträd.

Uppe på toppen på Falkberget kunde man räkna till 20-30 upprätta och fallna döda tallar. Denna lokal är säkerligen entomologiskt värdefull och allt skogsbruk borde kunna undantas här. De nyligen gjorda avverkningarna som ägt rum på sidorna av detta gamla pilgrimsfalksberg borde räcka.

Peter Wänning